

LOGORSKA (dolina)

milan živanović

Marku Ristiću

kroz mutnu svetlost
predeli biraju svoga gosta
vrište demoni
roje se plesnive mušice
ori se orijaški pev

u tihoj povorci
tragovi se gube
(kao skok pegave pastrmke)
stalna zabrana lova
uz to mejni pás
s jedne strane finans
s druge glas

nova senka ruši dub
plaši belinu vrha
muflon se prene od teške misli
nekmol od crne čizme
drvoseča spava u lišću
dok tovari se šljunak
za ognjište u šipražju

reci nešto u predgrađu sveta
na malogradanskim ferijama
otvori oko
začeti gubicu i uši
ne pomeraj stolnjak
pažljivo diži čašu
(uspomene baci u krilo)

budi blejk, jonesko,
kosovel, noje, borhes,
šalamun, ljubljana, hiperrealizam
dublji smisao, kлокотриста, budžak, krava
okreni čurak naopako
lezi u alpsku travu
(ako možeš čuti)

markiza i dalje izlazi u pet
(tu se ne događa ništa)
ne pomaže (predgovor)
pastirska večera nema časovnika
ovde se pije cviček
i popu kaže pop
a jedroj konobarici
još

MORE

gergelj vanko

ARS POETICA

kad god dospem
do sebe samog
vrtoglavica
spere prašinu
s tradicije

KOREN VIROVA

(odlomak)

5.

Zasad ne znam
šta ću sa slobodom,
čini mi se
stranom i drugačijom,
i bez sablažnjavanja,
minut-dva zaista sam neodlučan
da li uistinu treba da primim
njeno ponuđeno telo
ili da ipak ostanem
u sopstvenom haosu.
Od tačaka, zarez —
ukratko: sloboda je
od interpunkcija sazdana
slično ledima vodozemaca
savršeno prilagođena
prirodnoj sredini,
stoga i neprijatelj, i lovcu,
teško ih mogu uočiti.

MORE

More je bilo more: moćno i ogromno.
A ipak umereno. Nema u njemu
niti suvišne pene, niti soli preko mere.
Ono me je i naučilo pesništvu.

KO JE VIDEO MORE

ko je video more
teško mu je
da pomisli na druge vode
ko je dolutao
do vrata poezije
teško mu je
da ista kaže

S mađarskog preveo
Arpad Vicko

moraš se tući

dobrivoj vujin

OSNOVNA DALJINA

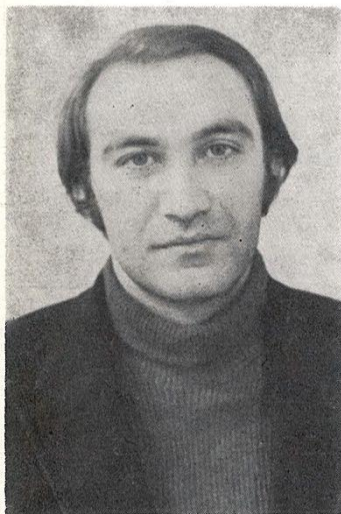
Pre neki dan
Pride mi poznanik
Očito raspoložen:
Pišeš još pesme —
upita.
Duboko sam udahnuo
vazduh
i ništa više.

MENE SU TUKLI

Dugo pišem pesme
Zatvaram se u sobu
I nešto usamljen radim
Mene su tukli
oni koji su mislili
Da se na taj način
Rade zabranjene stvari

MORAŠ SE TUĆI

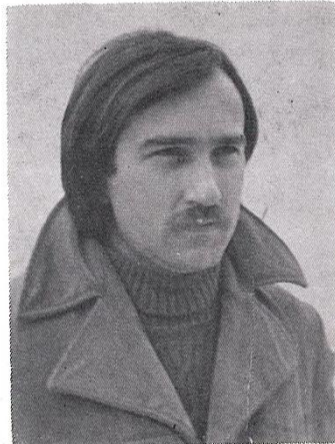
Budi otvoren
koliko ti dozvole
hvaljeni rukopisi
Miran
za vreme
vožnje autobusom
Budi sam sebi
strogi (ni)učitelj
Ne zagovaraj
snagu
kojom se
odmah da
izmeniti stanje
Jasno je promašaj
Čitaj manje
uz svetlo
koje dolazi
iz podrumске sobe
židova vlažnih
Moraš izdržati
zidanje
vlastite nesaničice
Srediti račune i
očuvati mir
uz dečiju potrebu
za čistom posteljom
Korak koji je nemirljiv
negovati za skok
u večnost minske mesečine
Moraš učiti
za razliku
od drugih
O brza radosti
koja obilaziš
moju hranu kad
čuveni jezici
komšijski
u slatkoj dokolici
preturaju
danima
po mom životu
Moraš okrenuti
smer vetra
O veliki Svete
koji se bio toliko
surov
da mi od svoje veličine
toliko malo daš
Uistinu
Moraš se tući
sa uzvišenim glavama
onih koji su preduzeli
prave poteze
u životu i
nisu imali milosti
nisu birali sredstva
nisu
Nemoj ni ti!

MILAN ŽIVANOVIĆ rođen je 1950. u Novom Sadu. Skolovao se u Čapljinu, Kolašinu, Nikšiću i Mostaru. Završio je jugoslovensku književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio je knjigu pesama *Mirnodopske pesme*, Matice srpska, 1976. Radi u novosadskom listu »Dnevnik«, u kulturnoj rubrici.

GERGELJ VANKO (VANKÓ GERGELY) rođen je u Moravici 1948. Diplomirao je orijentalnu filozofiju i umetnost u Budimpešti, gde nastavlja postdiplomsku studije. Objavio knjigu pesama *Koren vira (Orvénygyökér)*, »Forum«, Novi Sad 1976. Živi u Novom Sadu.

DOBRIVOJ VUJIN rođen je 1949. u Kikindi. Završio je Industrijsku školu i vanredni je student na Fakultetu političkih nauka u Beogradu. Živi u Kikindi. Urednik je u časopisu za književnost »Stava u Kikindi. Objavio sledeće knjige: *Dosta je bilo žmurki*, pesme, s grupom autora, Kikinda 1974, *Nemilost buđenja* (pesme), Zrenjanin 1976, *Pesnici u došluhu* (pesnici Kikinde), Kikinda 1979.